

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofjärde årgången

28 juni 2021

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2021/C 252/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2021/C 252/02	Mål C-690/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 29 oktober 2018 – brottmål mot X	2
2021/C 252/03	Mål C-691/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 29 oktober 2018 – brottmål mot Y	3
2021/C 252/04	Mål C-692/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 29 oktober 2018 – brottmål mot Z	3
2021/C 252/05	Mål C-450/20 P: Överklagande ingett den 10 september 2020 av Comprojecto-Projectos e Construções, Lda. m.fl. av det beslut som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 8 juli 2020 i mål T-90/20 REC, Comprojecto-Projectos e Construções m.fl. mot ECB och Banco de Portugal	4

2021/C 252/06	Mål C-503/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria (Spanska) den 6 oktober 2020 – Banco de Santander S.A. mot YC	5
2021/C 252/07	Mål C-539/20 P: Överklagande ingett den 22 oktober 2020 av Hochmann Marketing GmbH av det beslut som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 23 januari 2020 i mål T-807/19, Hochmann Marketing GmbH mot Europeiska kommissionen	5
2021/C 252/08	Mål C-679/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona (Spanien) den 15 december 2020 – Administración General del Estado mot Ayuntamiento de Les Cabanyes	6
2021/C 252/09	Mål C-29/21 P: Överklagande ingett den 18 januari 2021 av Tinnus Enterprises LLC av den dom som tribunalen (tionde avdelningen) meddelade den 18 november 2020 i mål T-574/19, Tinnus Enterprises mot EUIPO	6
2021/C 252/10	Mål C-59/21 P: Överklagande ingett den 1 februari 2021 av Embutidos Monells, SA av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 2 december 2020 i mål T-639/19, Sanchez Romero Carvajal Jabugo mot EUIPO — Embutidos Monells (5MS MMMM)	6
2021/C 252/11	Mål C-67/21 P: Överklagande ingett den 2 februari 2021 av BSH Hausgeräte GmbH av den dom som tribunalen (tionde avdelningen) meddelade den 2 december 2020 i mål T-152/20, BSH Hausgeräte GmbH mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet	7
2021/C 252/12	Mål C-93/21 P: Överklagande ingett den 15 februari 2021 av easyCosmetic Swiss GmbH av den dom som tribunalen (ensamdomare) meddelade den 9 december 2020 i mål T-858/19, easyCosmetic Swiss GmbH mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)	7
2021/C 252/13	Mål C-163/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Mercantil n.º 7 de Barcelona (Spanien) den 11 mars 2021 – AD m.fl. mot PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV och DAF Trucks Deutschland GmbH	7
2021/C 252/14	Mål C-182/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 23 mars 2021 – Nokia Technologies Oy mot Daimler AG	8
2021/C 252/15	Mål C-204/21: Talan väckt den 1 april 2021– Europeiska kommissionen mot Republiken Polen . . .	9
2021/C 252/16	Mål C-205/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 31 mars 2021 – brottmål mot V.S.	11
2021/C 252/17	Mål C-218/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 1 april 2021 – Autoridade Tributária e Aduaneira mot DSR — Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA	12
2021/C 252/18	Mål C-224/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) den 29 mars 2021 – VX mot Autoridade Tributária e Aduaneira	13
2021/C 252/19	Mål C-251/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākā tiesa (Senāts) (Lettland) den 21 april 2021 – SIA "Piltenes meži" mot Lauku atbalsta dienests	14
2021/C 252/20	Mål C-260/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Okrazhen sad Vidin (Bulgarien) den 23 april 2021 – "Korporativna targovska banka" AD mot "Elit Petrol" AD	14

2021/C 252/21	Mål C-262/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta domstolen (Finland) den 23 april 2021 – A mot B	15
2021/C 252/22	Mål C-268/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta domstolen (Sverige) den 23 april 2021 – Norra Stockholm Bygg AB / Per Nycander AB	17
2021/C 252/23	Mål C-273/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Budapest Környéki Törvényszék (Ungern) den 28 april 2021 – WD mot Agrárminiszter	17
2021/C 252/24	Mål C-284/21 P: Överklagande ingett den 3 maj 2021 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 24 februari 2021 i mål T-161/18, Braesch m.fl. mot kommissionen	18
2021/C 252/25	Mål C-286/21: Talan väckt den 4 maj 2021 – Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike	19

Tribunalen

2021/C 252/26	Mål T-637/19: Tribunalens dom av den 12 maj 2021 – Sun Stars & Sons/EUIPO – Carpathian Springs (AQUA CARPATICA) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om det tredimensionella EU-varumärket AQUA CARPATICA – Äldre tredimensionella EU-varumärken och nationella varumärken VODAVODA – Relativt registreringshinder – Avsaknad av risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))	20
2021/C 252/27	Mål T-638/19: Tribunalens dom av den 12 maj 2021 – Sun Stars & Sons mot EUIPO – Valvis Holding (AC AQUA AC) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om det tredimensionella EU-varumärket AC AQUA AC – Äldre tredimensionella EU-varumärken och nationella varumärken VODAVODA – Relativt registreringshinder – Avsaknad av risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))	20
2021/C 252/28	Mål T-70/20: Tribunalens dom av den 12 maj 2021 – Metamorfoza mot EUIPO – Tiesios kreivės (MUSEUM OF ILLUSIONS) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket MUSEUM OF ILLUSIONS – Det äldre EU-figurmärket MUSEUM OF ILLUSIONS – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – Artikel 95 i förordning 2017/1001)	21
2021/C 252/29	Mål T-167/20: Tribunalens dom av den 12 maj 2021 – Tornado Boats International mot EUIPO – Haygreen (TORNADO) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärket TORNADO – Absolut ogiltighetsgrund – Ond tro – Artikel 52.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 59.1 b i förordning (EU) 2017/1001])	22
2021/C 252/30	Mål T-178/20: Tribunalens dom av den 12 maj 2021 – Bavaria Weed mot EUIPO (BavariaWeed) (EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket BavariaWeed – Absolut registreringshinder – Varumärke som strider mot allmän ordning – Artikel 7.1 f i förordning (EU) 2017/1001 – Artikel 7.2 i förordning 2017/1001)	22
2021/C 252/31	Mål T-274/19: Tribunalens beslut av den 8 april 2021 – Target Ventures Group mot EUIPO – Target Partners (TARGET VENTURES) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – Avstående av det omtvistade varumärket – Det saknas anledning att döma i saken)	23

2021/C 252/32	Mål T-358/19: Tribunalens beslut av den 6 maj 2021 – Groupe Canal + mot kommissionen (Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Tv-distribution – Beslut genom vilket åtaganden gjorts bindande – Återkallande av den angripna rättsakten – Anledning saknas att döma i saken)	23
2021/C 252/33	Mål T-822/19: Tribunalens beslut av den 4 maj 2021 – Asoliva och Anierac mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Jordbruk – Klassificering i en av de tre kategorierna av jungfruolja – Genomförandeåtgärder – Villkoret personligen berörd ej uppfyllt – Avvisning)	24
2021/C 252/34	Mål T-472/20 och T-472/20 AJ II: Tribunalens beslut av den 26 april 2021 – Jouvin mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samarbete – Marknaden för upphämtning, uppföljning och distribution av paket – Beslut att avslå ett klagomål – Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund – Ansökan om rättshjälp som ingetts efter det att talan har väckts)	25
2021/C 252/35	Mål T-714/20 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 5 maj 2021 – Ovsyannikov mot rådet (Interimistiska åtgärder – Gemensam utrikes-och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Ukraina – Frysning av medel – Ansökan om uppskov med verkställigheten – Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)	25
2021/C 252/36	Mål T-161/21: Talan väckt den 25 mars 2021 – McCord mot kommissionen	26
2021/C 252/37	Mål T-227/21: Talan väckt den 28 april 2021 – Illumina mot kommissionen	27
2021/C 252/38	Mål T-237/21: Överklagande ingett den 4 maj 2021 – Fidelity National Information Services mot EUIPO – IFIS (FIS)	29
2021/C 252/39	Mål T-245/21: Talan väckt den 5 maj 2021 – Varabei mot rådet	29
2021/C 252/40	Mål T-248/21: Överklagande ingett den 7 maj 2021 – Fibrecycle mot EUIPO (BACK-2-NATURE)	30
2021/C 252/41	Mål T-253/21: Talan väckt den 11 maj 2021 – Aquino mot parlamentet	31
2021/C 252/42	Mål T-254/21: Talan väckt den 10 maj 2021 – Armadora Parleros mot kommissionen	31
2021/C 252/43	Mål T-257/21: Talan väckt den 14 maj 2021 – Basaglia mot kommissionen	32
2021/C 252/44	Mål T-259/21: Överklagande ingett den 17 maj 2021 – Neolith Distribution mot EUIPO (Återgivning av ett dekorativt motiv)	33
2021/C 252/45	Mål T-268/21: Talan väckt den 18 maj 2021 – Ryanair mot kommissionen	34
2021/C 252/46	Mål T-149/14: Tribunalens beslut av den 5 maj 2021 – Anastasiou mot kommissionen och Europeiska centralbanken	34
2021/C 252/47	Mål T-150/14: Tribunalens beslut av den 5 maj 2021 – Pavlides mot kommissionen och Europeiska centralbanken	35
2021/C 252/48	Mål T-151/14: Tribunalens beslut av den 5 maj 2021 – Vassiliou mot kommissionen och Europeiska centralbanken	35
2021/C 252/49	Mål T-152/14: Tribunalens beslut av den 5 maj 2021 – Medilab mot kommissionen och Europeiska centralbanken	35
2021/C 252/50	Mål T-514/16: Tribunalens beslut av den 28 april 2021 – Tsilikas mot kommissionen	35
2021/C 252/51	Mål T-534/16: Tribunalens beslut av den 6 maj 2021 – Tsilikas mot kommissionen	36
2021/C 252/52	Mål T-537/16: Tribunalens beslut av den 30 april 2021 – Aycinena m.fl. mot kommissionen	36

2021/C 252/53	Mål T-541/16: Tribunalens beslut av den 27 april 2021 – Guillen Lazo mot parlamentet	36
2021/C 252/54	Mål T-547/16: Tribunalens beslut av den 6 maj 2021 – Miranda Garcia mot Europeiska Unionens domstol	36
2021/C 252/55	Mål T-147/18: Tribunalens beslut av den 5 maj 2021 – APG Intercon m.fl. mot rådet m.fl.	37
2021/C 252/56	Mål T-179/18: Tribunalens beslut av den 5 maj 2021 – Scordis, Papapetrou & Co m.fl. mot rådet m.fl.	37
2021/C 252/57	Mål T-188/18: Tribunalens beslut av den 5 maj 2021 – Papaconstantinou m.fl. mot rådet m.fl. . . .	37
2021/C 252/58	Mål T-196/18: Tribunalens beslut av den 5 maj 2021 – Vital Capital Investments m.fl. mot rådet m.fl.	37
2021/C 252/59	Mål T-197/18: Tribunalens beslut av den 12 maj 2021 – JV Voscf m.fl. mot rådet m.fl.	38
2021/C 252/60	Mål T-208/18: Tribunalens beslut av den 5 maj 2021 – Nessim Daoud m.fl. mot rådet m.fl.	38
2021/C 252/61	Mål T-702/19: Tribunalens beslut av den 20 april 2021 – Compass Overseas Holdings e.a. mot kommissionen	38
2021/C 252/62	Mål T-139/20: Tribunalens beslut av den 29 april 2021 – Applia mot kommissionen	38
2021/C 252/63	Mål T-140/20: Tribunalens beslut av den 29 april 2021 – Applia mot kommissionen	39
2021/C 252/64	Mål T-141/20: Tribunalens beslut av den 29 april 2021 – Applia mot kommissionen	39
2021/C 252/65	Mål T-142/20: Tribunalens beslut av den 29 april 2021 – Applia mot kommissionen	39
2021/C 252/66	Mål T-260/20: Tribunalens beslut av den 11 maj 2021 – Da Silva Carreira mot kommissionen	39
2021/C 252/67	Mål T-66/21: Tribunalens beslut av den 6 maj 2021 – Precisis mot EUIPO – Easee (EASEE)	39

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2021/C 252/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 242, 21.6.2021

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 228, 14.6.2021

EUT C 217, 7.6.2021

EUT C 206, 31.5.2021

EUT C 189, 17.5.2021

EUT C 182, 10.5.2021

EUT C 180, 10.5.2021

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 29 oktober 2018 – brottmål mot X

(Mål C-690/18)

(2021/C 252/02)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

X

Ytterligare deltagare i rättegången: Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), France Nature Environnement, Générations futures, Greenpeace France, ADR Europe Express, Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir), AS m.fl.

Genom beslut av den 6 maj 2021 slog domstolen (sjunde avdelningen) fast följande:

- 1) Artikel 3.10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon⁽¹⁾ ska tolkas så, att en programvara som är integrerad i motorkontrollenheten eller som styr denna enhet utgör en "del av konstruktion", i den mening som avses i den bestämmelsen, då den styr utsläppskontrollsystemets funktion och försämrar dess effekt.
- 2) Artikel 3.10 i förordning nr 715/2007 ska tolkas så, att begreppet "system för kontroll av utsläpp", i den mening som avses i denna bestämmelse, innefattar både tekniker och den strategi som avser så kallad efterbehandling av avgaser, vilka minskar utsläppen i senare led, det vill säga efter det att de har bildats och tekniker och strategier som, i likhet med systemet för återföring av avgaser, minskar utsläppen i tidigare led, det vill säga i samband med deras bildande.
- 3) Artikel 3.10 i förordning nr 715/2007 ska tolkas så, att begreppet manipulationsanordning, i den mening som avses i den bestämmelsen, innefattar en anordning som detekterar de parametrar som tillämpas vid genomförandet av de typgodkännandeförfaranden som är föreskrivna i denna förordning, i syfte att under genomförandet av nämnda förfaranden öka funktionen hos systemet för kontroll av utsläpp och därigenom få fordonet typgodkänt, även om en sådan förbättring också kan konstateras sporadiskt under för fordonet normala användningsförhållanden.
- 4) Artikel 5.2 a i förordning nr 715/2007 ska tolkas så, att en manipulationsanordning vilken vid typgodkännandeförfaranden systematiskt förbättrar effekten hos fordonens system för kontroll av utsläpp i syfte att iaktta de gränsvärden för utsläpp som fastställs i förordningen och därigenom få dessa fordon typgodkända, inte omfattas av det undantag från förbudet mot manipulationsanordningar i denna bestämmelse, vilket avser att skydda motorn mot skador eller olyckor samt garantera säker körning, även om anordningen bidrar till att förebygga åldrande och igensättning av motorn.

(¹) EUT L 171, 2007, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 29 oktober 2018 – brottmål mot Y

(Mål C-691/18)

(2021/C 252/03)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Y

Ytterligare deltagare i rättegången: BT, Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), Générations futures, Greenpeace France, CU, Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir)

Genom beslut av den 6 maj 2021 slog domstolen (sjunde avdelningen) fast följande:

- 1) Artikel 3.10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon⁽¹⁾ ska tolkas så, att en programvara som är integrerad i motorkontrollenheten eller som styr denna enhet utgör en "del av konstruktion", i den mening som avses i den bestämmelsen, då den styr utsläppskontrollsystemets funktion och försämrar dess effekt.
- 2) Artikel 3.10 i förordning nr 715/2007 ska tolkas så, att begreppet "system för kontroll av utsläpp", i den mening som avses i denna bestämmelse, innefattar både tekniker och den strategi som avser så kallad efterbehandling av avgaser, vilka minskar utsläppen i senare led, det vill säga efter det att de har bildats och tekniker och strategier som, i likhet med systemet för återföring av avgaser, minskar utsläppen i tidigare led, det vill säga i samband med deras bildande.
- 3) Artikel 3.10 i förordning nr 715/2007 ska tolkas så, att begreppet manipulationsanordning, i den mening som avses i den bestämmelsen, innefattar en anordning som detekterar de parametrar som tillämpas vid genomförandet av de typgodkännandeförfaranden som är föreskrivna i denna förordning, i syfte att under genomförandet av nämnda förfaranden öka funktionen hos systemet för kontroll av utsläpp och därigenom få fordonet typgodkänt, även om en sådan förbättring också kan konstateras sporadiskt under för fordonet normala användningsförhållanden.
- 4) Artikel 5.2 a i förordning nr 715/2007 ska tolkas så, att en manipulationsanordning vilken vid typgodkännandeförfaranden systematiskt förbättrar effekten hos fordonens system för kontroll av utsläpp i syfte att iaktta de gränsvärden för utsläpp som fastställs i förordningen och därigenom få dessa fordon typgodkända, inte omfattas av det undantag från förbudet mot manipulationsanordningar i denna bestämmelse, vilket avser att skydda motorn mot skador eller olyckor samt garantera säker körning, även om anordningen bidrar till att förebygga åldrande och igensättning av motorn.

⁽¹⁾ EUT L 171, 2007, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Frankrike) den 29 oktober 2018 – brottmål mot Z

(Mål C-692/18)

(2021/C 252/04)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Z

Ytterliga deltagare i rättegången: DV, IA, ATPIC, EW m.fl., Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), Conseil national des associations familiales laïques (CNAFAL), FX, France Nature Environnement, Générations futures, GY, Greenpeace France, HZ m.fl., Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir)

Genom beslut av den 6 maj 2021 slog domstolen (sjunde avdelningen) fast följande:

- 1) Artikel 3.10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon⁽¹⁾ ska tolkas så, att en programvara som är integrerad i motorkontrollenheten eller som styr denna enhet utgör en "del av konstruktion", i den mening som avses i den bestämmelsen, då den styr utsläppskontrollsystemets funktion och försämrar dess effekt.
- 2) Artikel 3.10 i förordning nr 715/2007 ska tolkas så, att begreppet "system för kontroll av utsläpp", i den mening som avses i denna bestämmelse, innefattar både tekniker och den strategi som avser så kallad efterbehandling av avgaser, vilka minskar utsläppen i senare led, det vill säga efter det att de har bildats och tekniker och strategier som, i likhet med systemet för återföring av avgaser, minskar utsläppen i tidigare led, det vill säga i samband med deras bildande.
- 3) Artikel 3.10 i förordning nr 715/2007 ska tolkas så, att begreppet manipulationsanordning, i den mening som avses i den bestämmelsen, innefattar en anordning som detekterar de parametrar som tillämpas vid genomförandet av de typgodkännandeförfaranden som är föreskrivna i denna förordning, i syfte att under genomförandet av nämnda förfaranden öka funktionen hos systemet för kontroll av utsläpp och därigenom få fordonet typgodkänt, även om en sådan förbättring också kan konstateras sporadiskt under för fordonet normala användningsförhållanden.
- 4) Artikel 5.2 a i förordning nr 715/2007 ska tolkas så, att en manipulationsanordning vilken vid typgodkännandeförfaranden systematiskt förbättrar effekten hos fordonens system för kontroll av utsläpp i syfte att iaktta de gränsvärden för utsläpp som fastställs i förordningen och därigenom få dessa fordon typgodkända, inte omfattas av det undantag från förbudet mot manipulationsanordningar i denna bestämmelse, vilket avser att skydda motorn mot skador eller olyckor samt garantera säker körning, även om anordningen bidrar till att förebygga åldrande och igensättning av motorn.

⁽¹⁾ EUT L 171, 2007, s. 1.

Överklagande ingett den 10 september 2020 av Comprojecto-Projectos e Construções, Lda. m.fl. av det beslut som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 8 juli 2020 i mål T-90/20 REC, Comprojecto-Projectos e Construções m.fl. mot ECB och Banco de Portugal

(Mål C-450/20 P)

(2021/C 252/05)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Klagande: Comprojecto-Projectos e Construções, Lda, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, Julião Maria Gomes de Azevedo, Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (ombud: M. Ribiero, advogado)

Övriga parter i målet: Europeiska centralbanken, Banco de Portugal

Domstolen (sjunde avdelningen) avvisade överklagandet genom beslut av den 5 maj 2021 eftersom det var uppenbart att det inte kunde tas upp till sakprövning.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria
(Spanska) den 6 oktober 2020 – Banco de Santander S.A. mot YC**

(Mål C-503/20)

(2021/C 252/06)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria

Parter i det nationella målet

Kärande: Banco de Santander S.A.

Svarande: YC

Genom beslut av den 25 mars 2021 har domstolen (sjätte avdelningen) fastställt att det är uppenbart att den första tolkningsfrågan inte kan tas upp till sakprövning och besvarat den andra frågan enligt följande. Rådets direktiv 87/102/EEG av den 22 december 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om konsumentkrediter ⁽¹⁾, i dess lydelse enligt rådets direktiv 90/88/EEG av den 22 februari 1990 ⁽²⁾, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG ⁽³⁾, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning, så som den tolkas i nationell rättspraxis, som föreskriver en begränsning av den effektiva ränta som konsumenten kan åläggas inom ramen för ett konsumentkreditavtal i syfte att bekämpa ocker, i den mån denna lagstiftning inte strider mot de bestämmelser som harmoniserats genom dessa direktiv bland annat vad gäller informationskyldigheten.

⁽¹⁾ EUT L 42, s. 48.

⁽²⁾ EUT L 61, s. 14.

⁽³⁾ EUT L 133, s. 66.

**Överklagande ingett den 22 oktober 2020 av Hochmann Marketing GmbH av det beslut som
tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 23 januari 2020 i mål T-807/19, Hochmann Marketing
GmbH mot Europeiska kommissionen**

(Mål C-539/20 P)

(2021/C 252/07)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Hochmann Marketing GmbH (ombud: J. Jennings, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Europeiska unionens domstol (åttonde avdelningen) har den 6 maj 2021 beslutat att avvisa överklagandet då det är uppenbart att det inte kan tas upp till sakprövning samt att klaganden ska bära sina egna rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona (Spanien) den 15 december 2020 – Administración General del Estado mot Ayuntamiento de Les Cabanyes

(Mål C-679/20)

(2021/C 252/08)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona

Parter i det nationella målet

Sökande: Administración General del Estado

Motpart: Ayuntamiento de Les Cabanyes

Domstolen (nionde avdelningen) har i beslut av den 6 maj 2021 funnit att det är uppenbart att den saknar behörighet att besvara de frågor som ställts av Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 17 de Barcelona (Förvaltningsdomstol nr 17 i Barcelona, genom beslut av den 11 december 2020.

Överklagande ingett den 18 januari 2021 av Tinnus Enterprises LLC av den dom som tribunalen (tionde avdelningen) meddelade den 18 november 2020 i mål T-574/19, Tinnus Enterprises mot EUIPO

(Mål C-29/21 P)

(2021/C 252/09)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Tinnus Enterprises LLC (ombud: advokaterna A. Odle och R. Palijama)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Domstolen (prövningstillståndsavdelningen) har den 5 maj 2021 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att Tinnus Enterprises LLC ska bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 1 februari 2021 av Embutidos Monells, SA av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 2 december 2020 i mål T-639/19, Sanchez Romero Carvajal Jabugo mot EUIPO — Embutidos Monells (5MS MMMM)

(Mål C-59/21 P)

(2021/C 252/10)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Embutidos Monells, SA (ombud: advokaterna L. Broschat García och L. Polo Flores)

Övriga parter i målet: Sánchez Romero Carvajal Jabugo, S. A. U., Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Genom beslut av den 18 maj 2021 fastställde domstolen (prövningstillståndsavdelningen) att överklagandet inte ska tas upp till sakprövning och att Embutidos Monells, SA ska bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 2 februari 2021 av BSH Hausgeräte GmbH av den dom som tribunalen (tionde avdelningen) meddelade den 2 december 2020 i mål T-152/20, BSH Hausgeräte GmbH mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-67/21 P)

(2021/C 252/11)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: BSH Hausgeräte GmbH (ombud: S. Biagosch, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Europeiska unionens domstol (prövningstillståndsavdelningen) har den 12 maj 2021 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att klaganden ska bära sina rättegångskostnader.

Överklagande ingett den 15 februari 2021 av easyCosmetic Swiss GmbH av den dom som tribunalen (ensamdomare) meddelade den 9 december 2020 i mål T-858/19, easyCosmetic Swiss GmbH mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

(Mål C-93/21 P)

(2021/C 252/12)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: easyCosmetic Swiss GmbH (ombud: D. Terheggen, Rechtsanwalt, S. E. Sullivan, Rechtsanwältin)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet, U. W.I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH

Europeiska unionens domstol (prövningstillståndsavdelningen) har den 20 maj 2021 beslutat att inte meddela prövningstillstånd och att klaganden ska bära sina egna rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Mercantil n° 7 de Barcelona (Spanien) den 11 mars 2021 – AD m.fl. mot PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV och DAF Trucks Deutschland GmbH

(Mål C-163/21)

(2021/C 252/13)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado Mercantil n° 7 de Barcelona

Parter i det nationella målet

Klagande: AD m.fl.

Motpart: PACCAR Inc, DAF TRUCKS NV och DAF Trucks Deutschland GmbH

Tolkningsfrågor

Ska artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/104/EU av den 26 november 2014 om vissa regler som styr skadeståndstalan enligt nationell rätt för överträdelse av medlemsstaternas och Europeiska unionens⁽¹⁾ konkurrensrättsliga bestämmelser, tolkas så, att utlämnande av relevanta bevis enbart avser redan befintliga handlingar som svaranden eller tredje part förfogar över, eller, tvärtom, så, att artikel 5.1 också inbegriper en möjlighet till utlämnande av handlingar som den part till vilken begäran om information ställs måste skapa ex novo, genom sammanställning eller klassificering av information, kunskap eller uppgifter som denna har i sin besittning?

⁽¹⁾ EUT L 349, 2014, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Düsseldorf (Tyskland) den 23 mars 2021 – Nokia Technologies Oy mot Daimler AG

(Mål C-182/21)

(2021/C 252/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Düsseldorf

Parter i det nationella målet

Klagande: Nokia Technologies Oy

Motpart: Daimler AG

Ytterligare deltagare i rättegången: Continental Automotive GmbH, Continental Automotive Hungary Kft., Bury Sp. z.o.o., TomTom Sales B.V., VALEO Telematik und Akustik GmbH (tidigare Peiker acoustic GmbH), Robert Bosch GmbH, Huawei Technologies Deutschland GmbH, TomTom International B.V., Sierra Wireless S.A.

Tolkningsfrågor

A. Finns en skyldighet att i första hand bevilja licenser till underleverantörer?

1. Kan ett företag i ett senare distributionsled, när innehavaren av ett patent som är nödvändigt för en standard som har tagits fram av en standardiseringsorganisation (nedan kallat nödvändigt patent), varvid detta företag gentemot denna organisation oåterkalleligen har åtagit sig att bevilja tredje man licens på FRAND-villkor, har väckt talan om förbuds föreläggande på grund av ett patentintrång mot detta företag, med fog åberopa att innehavaren missbrukar sin dominerande ställning i den mening som avses i artikel 102 FEUF, om standarden för vilken det omtvistade patentet är nödvändigt, eller delar av detta, redan implementeras i en insatsvara som företaget mot vilket intrångstalan riktas köper, och patentinnehavaren vägrar bevilja en egen obegränsad licens på FRAND-villkor för all patenträttsligt relevant användning avseende de produkter som tillämpar standarden till det förstnämnda företagets underleverantörer som är villiga att ingå ett sådant licensavtal?
 - a) Gäller detta i synnerhet när det i den sektor i vilken säljaren av slutprodukten är verksam, är praxis att den rättsliga situationen avseende de patent som används i delen som en underleverantör tillhandahåller även klargörs av underleverantören genom att denne ingår ett licensavtal?
 - b) Ska underleverantörerna i varje led i leveranskedjan prioriteras vid licensieringen, eller endast de underleverantörer som befinner sig i produktionsledet omedelbart före säljaren av slutprodukten? Är sedvanlig praxis i sektorn avgörande även för denna fråga?

2. Kräver det konkurrensrättsliga förbudet mot missbruk av en dominerande marknadsställning att underleverantörerna ska beviljas en egen, obegränsad licens på FRAND-villkor för all patenträttsligt relevant användning avseende de produkter som tillämpar standarden, med följderna att slutdistributören (och i förekommande fall köparna i det föregående ledet) inte längre behöver en egen, separat licens från innehavaren av det nödvändiga patentet för att undvika patentintrång vid avsedd användning av den berörda delen som tillhandahålls av en underleverantör?
 3. Om fråga 1 besvaras nekande: Föreskrivs det i artikel 102 FEUF särskilda kvalitativa, kvantitativa och/eller andra krav vad gäller de kriterier som innehavaren av ett nödvändigt patent ska tillämpa när den avgör vilka potentiella intrångsgörare i olika led i samma produktions- och värdeförädlingskedja som den väcker talan om förbuds föreläggande mot på grund av patentintrång?
- B. Konkretisering av kraven som slagits fast i EU-domstolens dom i målet Huawei/ZTE⁽¹⁾ (dom av den 16 juli 2015, C-170/13):
1. Finns det, oaktat att de handlingskyldigheter som växelvis åligger innehavaren av ett nödvändigt patent och användaren av detta patent (underrättelse om intrång, uttryck om önskan att ingå ett licensavtal, anbud om licens på FRAND-villkor; anbud om licens till de underleverantörer som ska prioriteras för licensiering) ska fullgöras före domstolsförfarandet, en möjlighet att i efterhand, under ett pågående domstolsförfarande, vidta åtgärder för att fullgöra sådana handlingskyldigheter som inte fullgjorts före domstolsförfarandet på ett sätt som bevarar parternas rätt?
 2. Ska en önskan att ingå ett licensavtal som uttrycks av patentanvändaren endast anses vara relevant om det på grundval av en samlad bedömning av alla kringliggande omständigheter klart och tydligt framgår att användaren av det nödvändiga patentet är redo och angelägen att ingå ett licensavtal på FRAND-villkor med innehavaren av det nödvändiga patentet, oavsett vad dessa FRAND-villkor (som i avsaknad av ett uttryckligt licensanbud vid denna tidpunkt ännu inte är kända) må vara?
 - a) Ska en intrångsgörare, som efter att ha mottagit underrättelsen om patentintrång inte har reagerat på denna under flera månaders tid, anses därigenom regelmässigt ha visat att denne inte är intresserad av att ingå ett licensavtal, så att denne – trots en verbalt uttryckt önskan om att ingå ett licensavtal – inte kan anses ha uttryckt en sådan önskan, med följderna att talan om förbuds föreläggande som väckts av innehavaren av det nödvändiga patentet ska bifallas?
 - b) Är det möjligt att av de licensvillkor som användaren av det nödvändiga patentet har angett i ett motbud dra slutsatsen att denne inte önskar ingå ett licensavtal, med följderna att talan om förbuds föreläggande som väckts av innehavaren av det nödvändiga patentet ska bifallas, utan att det krävs en föregående prövning av huruvida licensanbudet som innehavaren av det nödvändiga patentet har lämnat (och som föregick motbudet från användaren av patentet) över huvud taget överensstämmer med FRAND-villkoren?
 - c) Är denna slutsats i vart fall utesluten när de licensvillkor, vilka anges i det motbud som ligger till grund för fastställelsen av att det saknas en önskan att ingå ett licensavtal, är sådana att det inte är uppenbart att de inte är förenliga med FRAND-villkor, och det inte heller finns någon rättspraxis från högsta instans som bekräftar detta?

⁽¹⁾ C-170/13, EU:C:215:477.

Talan väckt den 1 april 2021 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-204/21)

(2021/C 252/15)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P.J.O. Van Nuffel och K. Herrmann)

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 19.1 andra stycket FEU och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) mot bakgrund av Europadomstolens rättspraxis avseende artikel 6.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt artikel 267 FEUF och principen om unionsrättens företräde genom att anta och bibehålla artikel 42a.1 och 42a.2 samt artikel 55.4 i Ustawa prawo o ustroju sądów powszechnych (lagen om de allmänna domstolarnas organisation), artikel 26.3 samt artikel 29.2 och 29.3 i Ustawa o Sądzie Najwyższym (lagen om Högsta domstolen), artikel 5.1a och 5.1b i Ustawa o sądach administracyjnych (lagen om förvaltningsdomstolarna), i dess lydelse enligt Ustawa z dnia 20 grudnia 2019 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (lag av den 20 december 2019 om ändring av lagen om de allmänna domstolarnas organisation, lagen om högsta domstolen och vissa andra lagar) (nedan kallad ändringslagen), samt artikel 8 i ändringslagen, vilket innebär att det inte är tillåtet för någon nationell domstol att granska efterlevnaden av det unionsrättsliga kravet på att en domstol ska vara oavhängig och opartisk och ha inrättats enligt lag;
- fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 19.1 andra stycket FEU och artikel 47 i stadgan samt artikel 267 FEUF och principen om unionsrättens företräde genom att anta och bibehålla artikel 26.2 och 26.4–26.6 samt artikel 82.2–82.5 i lagen om Högsta domstolen i dess lydelse enligt ändringslagen samt artikel 10 i ändringslagen, enligt vilka prövningen av klagomål och rättsliga frågor som rör en domstols eller domares bristande oavhängighet omfattas av Izba Kontroli Nadzwoyczej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego (Högsta domstolens avdelning för extraordinär kontroll och offentliga angelägenheter) exklusiva behörighet;
- fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 19.1 andra stycket FEU och artikel 47 i stadgan samt artikel 267 FEUF genom att anta och bibehålla punkterna 2 och 3 i artikel 107.1 i lagen om de allmänna domstolarnas organisation samt punkterna 1–3 i artikel 72.1 i lagen om Högsta domstolen, i dess lydelse enligt ändringslagen, vilka bestämmelser medför att en granskning av efterlevnaden av det unionsrättsliga kravet på att en domstol ska vara oavhängig och opartisk och ha inrättats enligt lag kan klassificeras som en disciplinär förseelse;
- fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 19.1 andra stycket FEU genom att ge Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego (Högsta domstolens avdelning för disciplinära mål) befogenhet att fatta beslut i frågor som direkt påverkar domares och domarassessorers ställning och ämbetsutövning (exempelvis tillåta att domare och domarassessorer åtalas eller häktas, frågor som rör anställnings- och socialförsäkringslagar för domare i Högsta domstolen och frågor som rör pensionering av domare i Högsta domstolen), då denna avdelnings oavhängighet och opartiskhet inte är garanterad;
- fastställa att Republiken Polen har åsidosatt den rätt till respekt för privatlivet och till skydd av personuppgifter som garanteras genom artiklarna 7 och 8.1 i stadgan samt artikel 6.1 c och e i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ genom att anta och bibehålla artikel 88a i lagen om de allmänna domstolarnas organisation, artikel 45.3 i lagen om högsta domstolen och artikel 8.2 i lagen om förvaltningsdomstolarna, i dess lydelse enligt ändringslagen;
- förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

På grund av omständigheterna kring dess inrättande, dess sammansättning och de befogenheter som tilldelats den utgör Högsta domstolens avdelning för disciplinära mål inte ett domstolsorgan som uppfyller kraven på en oavhängig domstol i den mening som avses i artikel 19.1 FEU och artikel 47 i stadgan. Att upprätthålla dess behörighet i frågor som rör andra nationella domare, som rör deras ställning och villkoren för deras ämbetsutövning, innebär följaktligen att deras oavhängighet och artikel 19.1 FEU åsidosätts.

Ändringslagen av den 20 december 2019 strider mot artikel 19.1 FEU och artikel 47 i stadgan samt mot mekanismen för begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF genom att den utesluter möjligheten för de nationella domstolarna att kontrollera att de dömande sammansättningarna, i mål som rör unionsrätten, uppfyller kraven på att vara en oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag i den mening som avses i artikel 19.1 FEU och artikel 47 i stadgan. Detta beror på att de nationella domstolarna enligt EU-domstolens rättspraxis är skyldiga att se till att mål som rör rättigheter som enskilda har till följd av unionsrätten prövas av en oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag. Att en sådan prövning anses uppfylla kraven för att utgöra en disciplinär överträdelse strider också mot unionsrätten. Varje nationell domare, som agerar i egenskap av unionsrättslig domstol, bör ha möjlighet att på eget initiativ eller på begäran av en part göra en bedömning av huruvida frågor som rör unionsrätten prövas av en oavhängig domstol i den mening som avses i unionsrätten, utan att riskera att ett disciplinärt förfarande inleds mot honom eller henne. Om Högsta domstolens avdelning för extraordinär kontroll och offentliga angelägenheter tilldelas exklusiv behörighet när det gäller prövning av ansökningar om att en domare ska avstå från att delta i ett visst mål eller fastställande av domstolens sammansättning på grundval av ett påstående om att en domare eller domstol inte är oavhängig, hindrar detta andra nationella domstolar från att fullgöra de ovannämnda skyldigheterna och från att hänskjuta en begäran om förhandsavgörande om tolkning av detta unionsrättsliga krav till EU-domstolen. Enligt EU-domstolens rättspraxis har däremot varje nationell domstol rätt att begära ett förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF. Dessutom är de domstolar vars avgöranden inte kan överklagas skyldiga att göra detta om eventuella tolkningsfrågor uppkommer.

Att ålägga varje domare att inom 30 dagar efter nomineringen till domarämbetet lämna information om sitt medlemskap i en yrkesorganisation eller förening, om de funktioner som han eller hon utför i stiftelser som inte innebär att han eller hon bedriver ekonomisk verksamhet och om medlemskap i ett politiskt parti, samt att offentliggöra informationen i Biuletyn Informacji Publicznej (offentlig informationsbulletin) före utnämningen till domarämbetet, strider mot den berördes grundläggande rätt till respekt för privatlivet och skydd av personuppgifter, samt mot bestämmelserna i den allmänna dataskyddsförordningen.

(¹) EUT L 119, 2016, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 31 mars 2021 – brottmål mot V.S.

(Mål C-205/21)

(2021/C 252/16)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien)

Sökande

Ministerstvo na vateshnite raboti, Glavna direksia za borba s organiziranata prestapnost

Tilltalad

V.S.

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 10 i direktiv 2016/680 (¹) anses genomförd på ett verksamt sätt i nationell lagstiftning – artikel 25.3 och artikel 25a i Zakon za ministerstvo na vateshnite raboti [lagen om inrikesministeriet] – genom hänvisningen till den liknande bestämmelsen i artikel 9 i förordning 2016/679? (²)
2. Kan det krav som föreskrivs i artikel 10 a i direktiv 2016/680 jämförd med artikel 52, artikel 3 och artikel 8 i stadgan, att en begränsning av integriteten och skyddet för personuppgifter måste föreskrivas i lag, anses uppfyllt om den nationella lagstiftningen innehåller motstridiga bestämmelser när det gäller villkoren för att behandling av genetiska och biometrisk uppgifter ska vara tillåten för registrering i polisregistret?

3. Utgör artikel 6 a i direktiv 2016/680 jämförd med artikel 48 i stadgan hinder mot en nationell lagbestämmelse – artikel 68.4 i lagen om inrikesministeriet – i vilken föreskrivs att en domstol är skyldig att fatta beslut om tvångsvis insamling av personuppgifter (fotografering och tagning av fingeravtryck och prover för att ta fram en DNA-profil) om en person som anklagas för ett uppsåtligt brott för vilket allmänt åtal är föreskrivet vägrar att medverka frivilligt vid insamlingen av dessa personuppgifter, utan att domstolen kan bedöma huruvida det föreligger tungt vägande skäl att anta att personen har begått det brott för vilket vederbörande anklagas?
4. Utgör artikel 10, artikel 4.1 a och c samt artikel 8.1 och 8.2 i direktiv 2016/680 hinder mot en nationell lagbestämmelse – artikel 68.1–3 i lagen om inrikesministeriet – som innehåller en allmän regel med krav på fotografering och tagning av fingeravtryck och prover för att ta fram en DNA-profil för samtliga personer som anklagas för ett uppsåtligt brott för vilket allmänt åtal är föreskrivet?

-
- (¹) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 2016, s. 89).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 2016, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 1 april 2021 – Autoridade Tributária e Aduaneira mot DSR — Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA

(Mål C-218/21)

(2021/C 252/17)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i det nationella målet

Klagande: Autoridade Tributária e Aduaneira

Motpart: DSR – Montagem e Manutenção de Ascensores e Escadas Rolantes SA

Tolkningsfrågor

- 1) Är det förenligt med unionsrätten, särskilt bilaga IV till [sjätte] mervärdesskattedirektivet, (¹) att tillämpa punkt 2.27 i förteckning I (bilaga till mervärdesskattelagen) på så sätt att den inkluderar reparation och underhåll av hissar som utförts av det företag som nämns i beskrivningen av de faktiska omständigheterna, vilket innebär tillämnning av en reducerad mervärdesskattesats?
- 2) Är det förenligt med [unions]rätten, särskilt bilaga IV till [sjätte] mervärdesskattedirektivet, att tillämpa samma bestämmelse i mervärdesskattelagen även med beaktande av vad som föreskrivs i andra nationella bestämmelser – artiklarna 1207, 204.1 e, 204.3 och 1421.2 b i civillagen (där begreppen bygg- och anläggningsarbete och fastighet definieras och där en hiss anses vara en gemensam del av byggnaden vid horisontell fastighetsbildning)?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) den 29 mars 2021 – VX mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-224/21)

(2021/C 252/18)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Parter i det nationella målet

Klagande: VX

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 63 FEUF, jämförd med artikel 65.1 FEUF, tolkas så, att den utgör hinder för att en medlemsstat har ett regelverk för direkt skatt på fysiska personers inkomster som rymmer två parallella regelverk vad gäller skattskyldiga personer som saknar hemvist i landet och inkomster från kapitalvinster på fast egendom vid försäljning av fast egendom belägen i nämnda medlemsstat, där det ena i) innebär att en särskild, fast och proportionell skattesats på 28 procent tillämpas på samtliga inkomster från kapitalvinster (*tax base*), vilka beräknas enligt de allmänna reglerna för fastställande (kvantifiering, *quantum*) av sådana inkomster, medan det andra ii) innebär att man tillämpar det regelverk som gäller för personer som har hemvist i landet, vilket betyder att man efter att ha räknat samman inkomsterna från kapitalvinsterna i enlighet med samma allmänna regler, endast beaktar (*tax base*) hälften (50 procent) av dessa inkomster varefter dessa inkomster (50 procent av kapitalvinsterna) – detta är obligatoriskt – räknas samman med (genom att den adderas till) den skattskyldiga personens övriga inkomster under hela året och i hela världen i syfte att därefter fastställa den skattesats som är tillämplig på det sammanlagda beloppet för dessa inkomster enligt den allmänna skatteskalen som är tillämplig på personer med hemvist i landet (progressiv skatteskala med olika inkomstskikt där skattesatsen varierar mellan 14,5 procent och 48 procent, och där en ytterligare skattesats på högst 5 procent ska tillämpas för det fall det totala inkomstbeloppet överstiger vissa tröskelvärden), varvid denna skattesats när det gäller personer utan hemvist i landet uteslutande tillämpas på nämnda inkomster, det vill säga kapitalvinster på fast egendom som beaktas till 50 procent (medan den skattesats som beräknas på detta sätt, när det gäller en person med hemvist i landet, tillämpas såväl på dessa inkomster som på samtliga av personens övriga inkomster under detta år)?

Det ska påpekas att en skattskyldig person som saknar hemvist i landet måste ange, i den inkomstdeklaration som personen under alla omständigheter är skyldig att lämna in i medlemsstaten (Portugal), vilket av dessa två regelverk som personen väljer att omfattas av, antingen det allmänna regelverket för personer utan hemvist i landet (som beskrivs ovan i punkt i) eller det regelverk som är tillämpligt på personer som har hemvist i landet (som beskrivs ovan i punkt ii) och markera ett av dessa två alternativ i deklarationen. Det ska noteras att skyldigheten för personer utan hemvist i landet att deklarerera (lämna in inkomstdeklaration, mall 3) förelåg redan före antagandet av den lagändring genom vilken möjligheten att välja det regelverk som är tillämpligt på personer med hemvist i landet fördes in i den officiella deklarammallen.

Det ska påpekas att när en person som saknar hemvist i landet väljer att beskattas enligt det regelverk som är tillämpligt på personer med hemvist i landet, ska vederbörande (i samma deklaration) ange sin totala inkomst under hela året och i hela världen.

- 2) Ska artikel 63 FEUF, jämförd med artikel 65.1 FEUF, tolkas så, att den utgör hinder för att en medlemsstat har ett regelverk för direkt skatt på fysiska personers inkomster som innebär att man i fallet med a) personer med hemvist i landet måste räkna samman kapitalvinsterna, som endast beaktas till 50 procent (*tax base*), med övriga inkomster som den skattskyldiga personen har uppburit under samma år och i hela världen (utan möjlighet till *opting out*), för att således fastställa personens totala inkomst på vilken en viss skattesats enligt en allmän progressiv skatteskala med olika inkomstskikt ska tillämpas (efter de nedsättningar och avdrag som ska göras med hänsyn till den skattskyldiga personens situation), och att man i fallet med b) personer utan hemvist i landet tillämpar en särskild fast skattesats vid beskattningen av de sammanlagda kapitalvinsterna (*tax base*) (efter att detta vinstbelopp har beräknats i enlighet med samma regler som gäller för personer med hemvist i landet)?

I fallet a) innehåller den progressiva skatteskalans skattesatser mellan 14,5 procent och 48 procent varvid en ytterligare skattesats på högst 5 procent ska tillämpas om den totala inkomsten överstiger ett visst tröskelvärde, medan det i fallet b) är en särskild skattesats på 28 procent som tillämpas.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Augstākā tiesa (Senāts) (Lettland) den 21 april 2021 –
SIA "Piltenes meži" mot Lauku atbalsta dienests**

(Mål C-251/21)

(2021/C 252/19)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i det nationella målet

Klagande, tillika i första instans: SIA Piltenes meži

Motpart: Lauku atbalsta dienests

Tolkningsfrågor

- 1) Omfattar tillämpningsområdet för artikel 30.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets⁽¹⁾ förordning (EG) nr 1698/2005 betalningar för mikroreservat som skapats i skogsområden för att uppnå målen med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar?⁽²⁾
- 2) Ska beviljande av en kompensation för mikroreservat som skapats för att uppnå målen med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar, omfattas av de begränsningar i fråga om betalningar till företag i svårigheter som föreskrivs i kommissionens förordning (EU) nr 702/2014 av den 25 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd inom jordbruks- och skogsbrukssektorn och i landsbygdsområden förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt?⁽³⁾

⁽¹⁾ EUT L 347, 2013, s. 487.

⁽²⁾ EUT L 20, 2010, s. 7.

⁽³⁾ EUT L 193, 2014, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Okrazhen sad Vidin (Bulgarien) den 23 april 2021 –
"Korporativna targovska banka" AD mot "Elit Petrol" AD**

(Mål C-260/21)

(2021/C 252/20)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Okrazhen sad Vidin

Parter i det nationella målet

Klagande: "Korporativna targovska banka" AD

Motpart: "Elit Petrol" AD

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 63 FEUF som avser fri rörlighet för kapital och betalningar tolkas så, att den omfattar en kvittningsförklaring mot en bank när ett handelsbolag som har en skuld till banken fullgör sina skyldigheter genom kvittning mot ömsesidiga fordringar mot samma bank, vilka är säkra till sitt belopp, likvida och förfallna till betalning?
- 2) Ska artikel 63 FEUF tolkas så, att en ändring av villkoren avseende giltigheten av kvittningsförklaringar som redan gjorts lagligen i förhållandet mellan ett handelsbolag och en bank, varigenom kvittningsförklaringarna ogiltigförklaras på grund av nya retroaktiva villkor avseende redan gjorda kvittningsförklaringar, utgör en inskränkning, i den mening som avses i artikel 63.1 FEUF, när ändringen medför en begränsning av möjligheten att fullgöra skyldigheter gentemot andra bolag, i vilka personer från andra medlemsstater i Europeiska unionen innehar aktier eller andelar eller i vilka sådana personer innehar obligationer?
- 3) Ska artikel 63 FEUF tolkas så, att den tillåter en nationell lagstiftning varigenom villkoren avseende giltigheten av en kvittningsförklaring som redan gjorts lagligen i förhållandet mellan ett handelsbolag och en bank ändras med retroaktiv verkan och varigenom kvittningsförklaringarna på grundval av nya villkor som tillämpas retroaktivt på redan gjorda kvittningar ogiltigförklaras?
- 4) Ska artikel 4.2 a och artiklarna 26, 27, 114 och 115 FEUF, vilka reglerar Europeiska unionens inre marknad, tolkas så, att en nationell lagstiftning, varigenom villkoren för giltigheten av kvittningsförklaringar som redan gjorts lagligen i förhållandet mellan ett handelsbolag och en bank ändras med retroaktiv verkan i en medlemsstat, så att kvittningsförklaringarna ogiltigförklaras på grundval av nya villkor som med retroaktiv verkan tillämpas på kvittningar som redan gjorts, även är tillåten i de fall där rättsförhållanden endast föreligger mellan rättssubjekt av samma nationalitet och de därmed kan kvalificeras som inhemska rättsförhållanden utan direkt gränsöverskridande samband med Europeiska unionens inre marknad?
- 5) Ska artikel 2, jämförd med artikel 19.1 FEU och artikel 47.1 och 47.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att det enligt dessa bestämmelser är tillåtet att anta en nationell lagstiftning varigenom villkoren för en giltig kvittningsförklaring gentemot en bank ändras genom att de nya villkoren uttryckligen ges retroaktiv verkan och de kvittningar som lagligen gjorts under en tidigare period ogiltigförklaras, medan ett insolvensförfarande pågår mot banken i den berörda medlemsstaten och ett domstolsförfarande är anhängigt, inom ramen för vilka det har begärts att de kvittningar som gjorts gentemot banken, för vilka andra rättsliga villkor gällde vid den tidpunkt då de gjordes, ska ogiltigförklaras?
- 6) Ska rättssäkerhetsprincipen, som är en allmän unionsrättslig princip, tolkas så, att den tillåter en nationell lagstiftning, varigenom villkoren för en giltig kvittningsförklaring gentemot en bank ändras genom att de nya villkoren uttryckligen ges retroaktiv verkan och de kvittningar som lagligen gjorts under en tidigare period ogiltigförklaras, medan ett insolvensförfarande pågår mot banken i den berörda medlemsstaten och ett domstolsförfarande är anhängigt inom ramen för vilka det har begärts att de kvittningar som gjorts gentemot banken, för vilka andra rättsliga villkor gällde vid den tidpunkt då de gjordes, ska ogiltigförklaras?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta domstolen (Finland) den 23 april 2021 – A mot B

(Mål C-262/21)

(2021/C 252/21)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i det nationella målet

Klagande: A

Motpart: B

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 2 led 11 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 ⁽¹⁾ av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (nedan kallad Bryssel IIa-förordningen) om olovligt bortförande av ett barn, tolkas så, att den omfattar en situation där en av föräldrarna, utan den andra förälderns samtycke, förflyttar barnet från sin hemviststat till en annan medlemsstat, vilken är den medlemsstat som är ansvarig enligt ett beslut om överföring av prövningen, vilket fattats av en myndighet med tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 ⁽²⁾ (nedan kallad Dublin III-förordningen)?
- 2) Om den första frågan besvaras nekande: Ska artikel 2 led 11 i Bryssel IIa-förordningen om olovligt kvarhållande tolkas så, att den omfattar en situation där en domstol i barnets hemviststat har upphävt en myndighets beslut att överföra prövningen av ärendet, men det barn som ska återlämnas inte längre innehar giltigt uppehållstillstånd eller har rätt att resa in eller vistas i denna stat?
- 3) Om Bryssel IIa-förordningen, mot bakgrund av svaret på den första eller på den andra frågan, ska tolkas så, att det rör sig om ett olovligt bortförande eller kvarhållande av barnet, och att barnet följaktligen ska återföras till den stat där barnet har hemvist, ska då artikel 13 första stycket led b i 1980 års Haagkonvention tolkas så, att den utgör hinder för att barnet återlämnas
 - i) på grund av att det föreligger en allvarlig risk, i den mening som avses i denna bestämmelse, att om ett spädbarn måste återlämnas ensamt, efter att modern personligen har tagit hand om det, utsätts för fysisk eller psykisk skada eller på annat sätt försätter barnet i en inte godtagbar situation, eller
 - ii) på grund av att barnet i sin hemviststat kommer att omhändertas och placeras i ett familjehem, antingen ensamt eller tillsammans med sin moder, vilket tyder på att det föreligger en allvarlig risk, i den mening som avses i denna bestämmelse, för att barnet, om det återlämnas, utsätts för fysisk eller psykisk skada eller på annat sätt försätts i en inte godtagbar situation, eller
 - iii) på grund av att barnet utan giltigt uppehållstillstånd skulle försättas i en inte godtagbar situation, i den mening som avses i denna bestämmelse?
- 4) Om det, mot bakgrund av svaret på den tredje frågan, är möjligt att tolka skälen för avslag i artikel 13 första stycket led b i 1980 års Haagkonvention på så sätt att det finns en allvarlig risk för att barnets återlämnande skulle utsätta det för fysisk eller psykisk skada eller på annat sätt försätta det i en situation som inte är godtagbar, ska då artikel 11.4 i Bryssel IIa-förordningen, tillsammans med begreppet barnets bästa, som avses i artikel 24 i unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i samma förordning, på så sätt att i en situation där varken barnet eller modern har giltigt uppehållstillstånd i den stat där barnet har sin hemvist, och dessa varken har rätt att resa till detta land eller att uppehålla sig där, så ska den stat där barnet har sin hemvist vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att barnet och dess moder lagligen kan uppehålla sig i den aktuella medlemsstaten? Om staten där barnet har sin hemvist har en sådan skyldighet, ska då principen om ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna tolkas så, att den medlemsstat som överlämnar barnet i enlighet med denna princip kan presumera att barnets hemviststat fullgör dessa skyldigheter, eller kräver barnets bästa att myndigheterna i bosättningsstaten preciserar vilka konkreta åtgärder som har vidtagits eller kommer att vidtas för att skydda barnet, så att den medlemsstat som överlämnar barnet ska kunna bedöma lämpligheten av dessa åtgärder?
- 5) Om den stat där barnet har sin hemvist inte har den i fråga 4 ovan beskrivna skyldigheten att vidta lämpliga åtgärder, ska då artikel 20 i 1980 års Haagkonvention, mot bakgrund av artikel 24 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att den i sådana situationer som beskrivs i fråga 3 i–iii utgör hinder för att återlämna barnet på grund av att barnets återlämnande skulle kunna anses strida mot de grundläggande principerna om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, i den mening som avses i denna bestämmelse?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, 2003, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 2013, s. 31).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta domstolen (Sverige) den 23 april 2021 – Norra Stockholm Bygg AB / Per Nycander AB

(Mål C-268/21)

(2021/C 252/22)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Norra Stockholm Bygg AB

Motpart: Per Nycander AB

Övrig part: Entral AB

Tolkningsfrågor

- 1) Innefattar artiklarna 6.3 och 6.4 i den allmänna dataskyddsförordningen ⁽¹⁾ krav också på nationell processrättslig lagstiftning om editionsplikt?
- 2) Om svaret på fråga 1 är ja, innebär den allmänna dataskyddsförordningen att det vid bedömningen av frågan om edition ska beslutas rörande en handling med personuppgifter även ska tas hänsyn till de registrerades intressen? Ställer unionsrätten i så fall några krav på hur denna bedömning närmare ska göras?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679, av den 27 april 2016, om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT 2016 L 119, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Budapest Környéki Törvényszék (Ungern) den 28 april 2021 – WD mot Agrárminiszter

(Mål C-273/21)

(2021/C 252/23)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Budapest Környéki Törvényszék

Parter i det nationella målet

Klagande: WD

Motpart: Agrárminiszter

Tolkningsfråga

Den hänskjutande domstolen har ställt sin enda fråga för att få klarhet i huruvida artikel 32.2 a och b i förordning (EU) nr 1307/2013⁽¹⁾ ska tolkas på så sätt att en areal som i fastighetsregistret betecknats som ”flygfält som inte längre används för jordbruksverksamhet” där det inte bedrivs någon verksamhet med koppling till ett flygfält, ska anses huvudsakligen användas för jordbruksverksamhet om det på nämnda areal bedrivs boskapsuppfödning.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 av den 17 december 2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009 (EUT L 347, 2013, s. 608).

Överklagande ingett den 3 maj 2021 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 24 februari 2021 i mål T-161/18, Braesch m.fl. mot kommissionen

(Mål C-284/21 P)

(2021/C 252/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Bouchagiar och K. Blanck)

Övriga parter i målet: Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP och Bybrook Capital Badminton Fund LP

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- själv pröva talan i första instans och avvisa den, samt
- förplikta motparterna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden har anfört en enda grund som stöd för överklagandet.

Enligt klaganden har tribunalen åsidosatt artikel 108.2 FEUF och artikel 1 h i procedurförordningen för statligt stöd⁽¹⁾ genom att felaktigt beteckna sökandena i första instans som ”berörda parter” eller ”intresserade parter”.

Av detta skäl kom tribunalen att felaktigt dra slutsatsen att sökandena i första instans hade talerätt enligt artikel 263 fjärde stycket FEUF mot kommissionens beslut C(2017) 4690 final av den 4 juli 2017 om statligt stöd SA.47677 (2017/N) – Italien, nytt stöd och ändrad omstruktureringsplan för Banca Monte dei Paschi di Siena.

(¹) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 4 maj 2021 – Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike**(Mål C-286/21)**

(2021/C 252/25)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: O. Beynet, M. Noll-Ehlers)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa ⁽¹⁾, jämförd med bilaga XI till det direktivet, genom att systematiskt och fortgående ha överskridit det dagliga gränsvärdet för fina partiklar (PM10) från den 1 januari 2005 i tätbebyggelsen och kvalitetszonen Paris (FR04A01/FR11ZAG01), och från den 1 januari 2005 till och med 2016 i zonen Martinique/Fort-de-France (FR39N10/FR02ZAR01), samt
- fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 23.1 andra stycket i direktiv 2008/50/EG, jämförd med bilaga XV till det direktivet, och i synnerhet skyldigheten att se till att perioden av överskridande ska hållas så kort som möjligt.

Grunder och huvudargument

Det dagliga gränsvärdet för Paris har överskridits oavbrutet sedan 2005 till och med de senaste tillgängliga uppgifterna, det vill säga till och med 2019. Det kan dessutom konstateras att det rör sig om en betydande avvikelse eftersom de dagliga gränsvärdena i Paris har överskridits i stor utsträckning (antalet överskridanden var det dubbla jämfört med det högsta tillåtna antalet), och ingen förbättring har skett sedan 2015. Det dagliga gränsvärdet för Martinique har överskridits oavbrutet till och med 2016 (med undantag för 2008).

När den frist som föreskrevs i det motiverade yttrandet löpte ut överskreds gränsvärdena för PM10 i zonerna Paris och Martinique. Vid denna tidpunkt skulle Republiken Frankrike ha upprättat planer och underrättat kommissionen om dessa. Utredningen visar att Republiken Frankrike inte har upprättat sådana planer. De åtgärder som Republiken Frankrike vidtagit (på nationell och regional nivå) har inte lyckats säkerställa att perioden av överskridande har hållits så kort som möjligt, såsom krävs enligt bestämmelserna i direktiv 2008/50/EG.

⁽¹⁾ EUT L 152, 2008, s. 1.

TRIBUNALEN

**Tribunalens dom av den 12 maj 2021 – Sun Stars & Sons/EUIPO – Carpathian Springs
(AQUA CARPATICA)**

(Mål T-637/19) ⁽¹⁾

**(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om det tredimensionella EU-varumärket AQUA
CARPATICA – Äldre tredimensionella EU-varumärken och nationella varumärken VODAVODA –
Relativt registreringshinder – Avsaknad av risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG)
nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))**

(2021/C 252/26)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Sun Stars & Sons Pte Ltd (Singapore, Singapore) (ombud: advokaterna M. Maček och C. Saettel)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo och V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Carpathian Springs SA (Vatra Dornei, Rumänien) (ombud: advokaterna D. Bogdan, G. Bozocca och M. Stănescu)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 6 augusti 2019 (ärende R 317/2018-4), angående ett invändningsförfarande mellan Sun Stars & Sons och Carpathian Springs.

Domslut

- 1) Överklagandet avslås.
- 2) Sun Stars & Sons Pte Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 399, 25.11.2019.)

**Tribunalens dom av den 12 maj 2021 – Sun Stars & Sons mot EUIPO – Valvis Holding
(AC AQUA AC)**

(Mål T-638/19) ⁽¹⁾

**(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om det tredimensionella EU-varumärket AC AQUA
AC – Äldre tredimensionella EU-varumärken och nationella varumärken VODAVODA – Relativt
registreringshinder – Avsaknad av risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu
artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001))**

(2021/C 252/27)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Sun Stars & Sons Pte Ltd (Singapore, Singapore) (ombud: advokaterna M. Maček och C. Saettel)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo och V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Valvis Holding SA (Bukarest, Rumänien) (ombud: advokaterna D. Bogdan, G. Bozocea och M. Stănescu)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 6 augusti 2019 (ärende R 649/2018-4), angående ett invändningsförfarande mellan Sun Stars & Sons och Valvis Holding.

Domslut

- 1) Överklagandet avslås.
- 2) Valvis Holding SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 399, 25.11.2019.)

Tribunalens dom av den 12 maj 2021 – Metamorfoza mot EUIPO – Tiesios kreivės (MUSEUM OF ILLUSIONS)

(Mål T-70/20) (¹)

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket MUSEUM OF ILLUSIONS – Det äldre EU-figurmärket MUSEUM OF ILLUSIONS – Risk för förväxling föreligger inte – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – Artikel 95 i förordning 2017/1001)

(2021/C 252/28)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Metamorfoza d.o.o. (Zagreb, Kroatien) (ombud: advokaten A. Bijelić)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: L. Rampini och V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Tiesios kreivės (Vilnius, Litauen)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 2 december 2019 (ärende R 663/2019-2) om ett invändningsförfarande mellan Tiesios kreivės och Metamorfoza.

Domslut

- 1) Det beslut som fattades av andra överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 2 december 2019 (ärende R 663/2019-2), ogiltigförklaras.
- 2) Vardera partens ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 103, 30.3.2020.)

Tribunalens dom av den 12 maj 2021 – Tornado Boats International mot EUIPO – Haygreen (TORNADO)

(Mål T-167/20) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärket TORNADO – Absolut ogiltighetsgrund – Ondtro – Artikel 52.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 [nu artikel 59.1 b i förordning (EU) 2017/1001])

(2021/C 252/29)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Tornado Boats International ApS (Lystrup, Danmark) (ombud: advokaten M. Hoffgaard Rasmussen)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Folliard-Monguiral och V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: David Haygreen (Colwyn Bay, Förenade kungariket)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid EUIPO den 17 januari 2020 (ärende R 1169/2018-1) angående ett ogiltighetsförfarande mellan David Haygreen och Tornado Boats International.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Tornado Boats International ApS ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som åsamkats Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).
- 3) David Haygreen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 175, 25.5.2020.

Tribunalens dom av den 12 maj 2021 – Bavaria Weed mot EUIPO (BavariaWeed)

(Mål T-178/20) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket BavariaWeed – Absolut registreringshinder – Varumärke som strider mot allmän ordning – Artikel 7.1 f i förordning (EU) 2017/1001 – Artikel 7.2 i förordning 2017/1001)

(2021/C 252/30)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Bavaria Weed GmbH (Herrsching am Ammersee, Tyskland) (ombud: advokaten J. Wolhändler)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Söder)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 22 januari 2020 (ärende R 1458/2019-5), om en ansökan om registrering av figurmärket BavariaWeed som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Bavaria Weed GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 191, 8.6.2020.

**Tribunalens beslut av den 8 april 2021 – Target Ventures Group mot EUIPO – Target Partners
(TARGET VENTURES)**

(Mål T-274/19) ⁽¹⁾

**(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – Avstående av det omtvistade varumärket – Det saknas
anledning att döma i saken)**

(2021/C 252/31)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Target Ventures Group Ltd (Road Town, Brittiska Jungfruöarna) (ombud: advokaterna T. Dolde och P. Homann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: P. Sipos)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Target Partners GmbH (München, Tyskland) (ombud: advokaterna A. Klett och C. Mikyska)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 4 februari 2019 (ärende R 1685/2017-2), angående ett ogiltighetsförfarande mellan Target Ventures Group och Target Partners.

Avgörande

- 1) Det saknas anledning att döma i saken.
- 2) Target Ventures Group Ltd och Target Partners GmbH ska bära sina rättegångskostnader och ersätta häften var av de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

⁽¹⁾ EUT C 213, 24.6.2019.

Tribunalens beslut av den 6 maj 2021 – Groupe Canal + mot kommissionen

(Mål T-358/19) ⁽¹⁾

**(Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Tv-distribution – Beslut genom vilket åtaganden
gjorts bindande – Återkallande av den angripna rättsakten – Anledning saknas att döma i saken)**

(2021/C 252/32)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Groupe Canal + SA (Issy-les-Moulineaux, Frankrike) (ombud: advokaterna P. Wilhelm, P. Gassenbach och O. de Juvigny)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Dawes, C. Urraca Caviedes och L. Wildpanner)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 7 mars 2019 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.40023 – Gränsöverskridande tillgång till betal-TV), genom vilket de åtaganden som föreslagits av The Walt Disney Company, The Walt Disney Company Limited, Universal Studios International B.V., Universal Studios Limited and Comcast Corporation, CPT Holdings Inc., Colgems Productions Limited, Sony Corporation, Warner Bros. International Television Distribution Inc., Warner Media LLC, Sky UK Limited och Sky Limited görs bindande.

Avgörande

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken.
- 2) Det finns inte längre anledning att pröva Republiken Frankrikes interventionsansökan.
- 3) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna, även de kostnader som uppkommit för Groupe Canal +, med undantag för de rättegångskostnader som hänförs till interventionsansökan.
- 4) Groupe Canal +, kommissionen och Republiken Frankrike ska bära sina respektive rättegångskostnader som är hänförliga till interventionsansökan.

(¹) EUT C 270, 12.8.2019.

Tribunalens beslut av den 4 maj 2021 – Asoliva och Anierac mot kommissionen

(Mål T-822/19) (¹)

(Talan om ogiltigförklaring – Jordbruk – Klassificering i en av de tre kategorierna av jungfruolja – Genomförandeåtgärder – Villkoret personligen berörd ej uppfyllt – Avvisning)

(2021/C 252/33)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (Asoliva) (Madrid, Spanien), Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (Anierac) (Madrid) (ombud: advokaten V. Rodríguez Fuentes)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Konstantinidis, F. Castilla Contreras och M. Morales Puerta)

Saken

Ansökan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av artikel 1.1 b i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1604 av den 27 september 2019 om ändring av förordning (EEG) nr 2568/91 om egenskaper hos olivolja och olivolja av pressrester och om lämpliga analysmetoder (EUT L 250, 2019, s. 14).

Avgörande

- 1) Talan avvisas
- 2) Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (Asoliva) och Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (Anierac) ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 27, 27.1.2020.

Tribunalens beslut av den 26 april 2021 – Jouvin mot kommissionen

(Mål T-472/20 och T-472/20 AJ II) (¹)

(Talan om ogiltigförklaring – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samarbete – Marknaden för upphämtning, uppföljning och distribution av paket – Beslut att avslå ett klagomål – Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund – Ansökan om rättshjälp som ingetts efter det att talan har väckts)

(2021/C 252/34)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Frédéric Jouvin (Clichy, Frankrike) (ombud: advokaten L- Bôle-Richard)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Ernst, A. Keidel och A. Boitos)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2020) 3503 final av den 28 maj 2020 om avslag på sökandens klagomål avseende påstådda överträdelse av artikel 101 FEUF.

Avgörande

- 1) Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den helt saknar rättslig grund.
- 2) Ansökan om rättshjälp avslås.
- 3) Frédéric Jouvin ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 423, 7.12.2020.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 5 maj 2021 – Ovsyannikov mot rådet

(Mål T-714/20 R)

(Interimistiska åtgärder – Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Ukraina – Frysning av medel – Ansökan om uppskov med verkställigheten – Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte)

(2021/C 252/35)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Dmitry Vladimirovich Ovsyannikov (Moskva, Ryssland) (ombud: advokaterna J. Iriarte Ángel och E. Delange González)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: H. Marcos Fraile och P. Mahnič)

Saken

Ansökan med stöd av artiklarna 278 och 279 FEUF om uppskov med verkställigheten av rådets beslut 2014/145/Gusp av den 17 mars 2014 om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 78, 2014, s. 16), rådets förordning (EU) nr 269/2014 av den 17 mars 2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 78, 2014, s. 6), rådets beslut (Gusp) 2017/2163 av den 20 november 2017 om ändring av beslut 2014/145 (EUT L 304, 2017, s. 51), rådets genomförandeförordning (EU) 2017/2153 av den 20 november 2017 om genomförande av förordning nr 269/2014 (EUT L 304, 2017, s. 3), rådets beslut (Gusp) 2020/399 av den 13 mars 2020 om ändring av beslut 2014/145 (EUT L 78, 2020, s. 44), rådets genomförandeförordning (EU) 2020/398 av den 13 mars 2020 om genomförande av förordning nr 269/2014 (EUT L 78, 2020, s. 1), rådets beslut (Gusp) 2020/1269 av den 10 september 2020 om ändring av beslut 2014/145 (EUT L 298, 2020, s. 23), rådets genomförandeförordning (EU) 2020/1267 av den 10 september 2020 om genomförande av förordning nr 269/2014 (EUT L 298, 2020, s. 1), rådets beslut (Gusp) 2020/1368 av den 1 oktober 2020 om ändring av beslut 2014/145 (EUT L 318, 2020, s. 5) och rådets genomförandeförordning (EU) 2020/1367 av den 1 oktober 2020 om genomförande av förordning nr 269/2014 (EUT L 318, 2020, s. 1), i den mån de rättsakterna rör sökanden.

Avgörande

- 1) Det interimistiska yrkandet avslås.
- 2) Beslut om rättegångskostnader anstår.

Talan väckt den 25 mars 2021 – McCord mot kommissionen

(Mål T-161/21)

(2021/C 252/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Raymond Irvine McCord (Belfast, Förenade kungariket) (ombud: C. O'Hare, Solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- i enlighet med artikel 263 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut och/eller förslaget till förordning av den 29 januari 2021 om att tillämpa artikel 16 i protokollet om Nordirland till avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (2019/C 384 I/01) (nedan kallat utträdesavtalet),
- i enlighet med artikel 263 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut att inte ha någon offentliggjord policy eller föreskrifter som innebär att Europeiska kommissionen upprättar och offentliggör en policy avseende under vilka omständigheter kommissionen kan tillämpa artikel 16 i protokollet om Nordirland,
- i enlighet med artikel 265 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt slå fast att Europeiska kommissionen har underlåtit att se till så att det finns en offentliggjord policy eller föreskrifter som innebär att Europeiska kommissionen upprättar och offentliggör en policy avseende under vilka omständigheter kommissionen kan tillämpa artikel 16 i protokollet om Nordirland, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande att Europeiska kommissionen beslut och/eller förslaget till förordning om att tillämpa artikel 16 i protokollet om Nordirland till avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen,⁽¹⁾ var oproportionerligt och rättsstridigt. Sökanden gör vidare gällande att kommissionen i framtiden måste offentliggöra dess policy avseende när artikel 16 i protokollet om Nordirland till avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, kan tillämpas.

⁽¹⁾ Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT C 384I, 2019, s. 1).

Talan väckt den 28 april 2021 – Illumina mot kommissionen

(Mål T-227/21)

(2021/C 252/37)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Illumina Inc. (Wilmington, Delaware, Förenta staterna) (ombud: D. Beard, QC, och juristen P. Chappatte)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 19 april 2021 (ärende COMP/M.10188), enligt artikel 22.3 i förordning 139/2004/EG om kontroll av företagskoncentrationer,⁽¹⁾ att tillåta den begäran av den 9 mars 2021 om hänskjutande enligt artikel 22.1 i koncentrationsförordningen som framstälts av Autorité de la Concurrence, Frankrike, och att förklara sig behörig att undersöka koncentrationen avseende Illumina, Inc. och GRAIL, Inc. enligt koncentrationsförordningen,
- ogiltigförklara de fem beslut som kommissionen senare sänt till Nederländerna, Belgien, Grekland, Island och Norge genom vilka dessa beretts tillfälle att ansluta sig till begäran om hänskjutande,
- ogiltigförklara begäran om hänskjutande,
- om och i den mån det är nödvändigt, ogiltigförklara kommissionens beslut av den 11 mars 2021 genom vilket Illumina underrättades om att kommissionen hade tagit emot begäran om hänskjutande och vilket hade den rättsliga följden, enligt artikel 22.4 andra meningen i koncentrationsförordningen, att Illumina förbjöds att genomföra koncentrationen enligt artikel 7 i koncentrationsförordningen, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i detta mål.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Det hävdas att kommissionens beslut att undersöka koncentrationen faller utanför kommissionens befogenhet. I synnerhet innebär beslutet

- att koncentrationsförordningens mål har angetts felaktigt,

- att det har bortsetts från att hänskjutande av ärenden enligt artikel 22 i koncentrationsförordningen (och artikel 9 i denna) ska göras undantagsvis och att de befogenheter som ges ska vara begränsade,
 - att förarbetena till artikel 22 i koncentrationsförordningen har bedömts felaktigt, och
 - att det av kommissionen har tolkats i strid med principerna om subsidiaritet, rättssäkerhet och proportionalitet.
2. Andra grunden: Det hävdas att kommissionens beslut att undersöka koncentrationen är ogiltigt, eftersom den franska konkurrensmyndighetens begäran om hänskjutande hade framställts för sent och/eller eftersom beslutet strider mot rättssäkerhet och god förvaltningssed på grund av kommissionens dröjsmål. Det görs i synnerhet gällande
- att kommissionen har gjort en felaktig rättstillämpning vid tolkningen och tillämpningen av begreppet "kom till kännedom" i artikel 22.1 i koncentrationsförordningen vid beräkningen av den dag då perioden av 15 arbetsdagar inleddes, och felaktigt underlät att finna att begäran hade framställts för sent, varför kommissionen saknade befogenhet att anta beslutet,
 - samt eller alternativt, om och i den mån det var genom den skriftliga underrättelsen enligt artikel 22.5 i koncentrationsförordningen som koncentrationen "kom till kännedom" för de franska myndigheterna (och/eller andra medlemsstater), att kommissionens dröjsmål med att sända den skriftliga underrättelsen stred mot den grundläggande rättssäkerhetsprincipen och skyldigheten att iakta en skälig handläggningstid enligt principen om god förvaltningssed.
3. Tredje grunden: Det hävdas att den ändrade praxisen i kommissionens beslut att undersöka koncentrationen strider mot Illuminas berättigade förväntningar och krav på rättssäkerhet, eftersom kommissionsledamoten Vestager, den 11 september 2020, gjorde ett tydligt och förbehållslöst uttalande om att kommissionens praxis avseende ärenden enligt artikel 22 skulle ändras efter det att nya riktlinjer utfärdats. Den skriftliga underrättelsen sändes emellertid före offentliggörandet av nya riktlinjer, vid en tidpunkt då kommissionens fasta praxis bestod i att inte uppmuntra framställningar med begäran om hänskjutande från medlemsstater som saknade jurisdiktion enligt sin nationella lagstiftning. Kommissionen tillämpade således sin nya praxis före offentliggörandet av sina nya riktlinjer om artikel 22, i strid med Illuminas berättigade förväntningar och krav på rättssäkerhet.
4. Fjärde grunden: Det hävdas att kommissionen har gjort en felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna som urholkar grunden för kommissionens beslut att undersöka koncentrationen. Det görs i synnerhet gällande
- att det fanns grundläggande felaktigheter i den skriftliga underrättelsen och begäran om hänskjutande och/eller det förekom ett orättvist förfarande/åsidosättande av rätten till försvar som medförde att beslutet och/eller begäran var rättsstridiga,
 - att kommissionen felaktigt fann att handeln mellan medlemsstater påverkas, medan den saknade tillräcklig bevisning, och
 - att kommissionen felaktigt fann att koncentrationen hotar att påtagligt påverka konkurrensen, medan den saknade tillräcklig bevisning.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer ("EG:s koncentrationsförordning") (EUT L 24, 2004, s. 1).

Överklagande ingett den 4 maj 2021 – Fidelity National Information Services mot EUIPO – IFIS (FIS)**(Mål T-237/21)**

(2021/C 252/38)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Klagande:* Fidelity National Information Services, Inc. (Jacksonville, Florida, Förenta staterna) (ombud: advokaten P. Wilhelm)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Banca IFIS SpA (Mestre, Italien)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Varumärkessökande:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* Ansökan om registrering av EU-figurmärket FIS – Registreringsansökan nr 13 232 236*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 26 februari 2021 i ärende R 1460/2020-1**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och motparten vid överklagandenämnden att ersätta de kostnader som uppkommit för klaganden i samband med detta överklagande.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 5 maj 2021 – Varabei mot rådet**(Mål T-245/21)**

(2021/C 252/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Mikalai Mikalevich Varabei (Novopolotsk, Vitryssland) (ombud: advokaterna G. Kremslehner och H. Kühnert och M. Lester QC)*Svarande:* Europeiska unionens råd**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2021/353 av den 25 februari 2021 om ändring av beslut 2012/642/Gusp om restriktiva åtgärder mot Vitryssland ⁽¹⁾ och rådets genomförandeförordning (EU) 2021/339 av den 25 februari 2021 om genomförande av artikel 8a i förordning (EG) nr 765/2006 om restriktiva åtgärder mot Vitryssland ⁽²⁾ med omedelbar verkan, och

— förplikta rådet att bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som har uppkommit för sökanden.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund som avser en uppenbart oriktig bedömning. Sökanden gör gällande att rådet inte har förklarat på vilket sätt sökandens affärsintressen visar att sökanden gynnas av eller stödjer Lukasjenkaregimen. Sökandens intressen inom sektorn för petroleum, koltransit och bankverksamhet är tvärtom inte av sådan art eller omfattning att de visar att sökanden stödjer eller gynnas av regimen på något sätt.

Sökanden gör vidare gällande att hans upptagning i förteckningen inte kan upprätthållas med stöd av att han är delägare i Bremino Group. Bremino Group har inte erhållit några selektiva skatteförmåner eller andra former av stöd från den vitryska regeringen.

⁽¹⁾ EUT L 68, 26.2.2021, s. 189.

⁽²⁾ EUT L 68, 26.2.2021, s. 29.

Överklagande ingett den 7 maj 2021 – Fibrecycle mot EUIPO (BACK-2-NATURE)

(Mål T-248/21)

(2021/C 252/40)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Fibrecycle Pty Ltd (Helensvale, Australien) (ombud: advokaten T. Stein)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av ordmärket BACK-2-NATURE – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr 1 485 655

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 3 mars 2021 i ärende R1699/2020-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 11 maj 2021 – Aquino mot parlamentet

(Mål T-253/21)

(2021/C 252/41)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* Roberto Aquino (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten L. Levi)*Svarande:* Europaparlamentet**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— fastställa att förevarande talan kan tas upp till sakprövning och att den är välgrundad, och

följaktligen,

— ogiltigförklara beslutet av den 7 juli 2020 varigenom generaldirektören för generaldirektoratet för personal ogiltigförklarade valet av ordförande för personalkommittén och beslutade att genomföra ett nytt val,

— ogiltigförklara sammanträdet av den 14 september 2020 och det val som då hölls, i synnerhet valet av ordföranden för personalkommittén,

— ogiltigförklara beslutet av den 5 februari 2021 om avslag på det klagomål som sökanden ingett den 6 oktober 2020,

— förplikta svaranden att ersätta den moraliska skada som uppskattats i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) till 2 000 euro, samt

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Svaranden har åsidosatt sin skyldighet att garantera tjänstemännen och deras utvalda möjligheten att själva utse sina representanter enligt gällande regler. Sökanden åberopar även åsidosättande av artikel 4 i personalkommitténs interna regler och omsorgsplikten.
2. Andra grunden: Åsidosättande av rätten att höras enligt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Talan väckt den 10 maj 2021 – Armadora Parleros mot kommissionen

(Mål T-254/21)

(2021/C 252/42)

Rättegångsspråk: spanska

Parter*Sökande:* Armadora Parleros, SL (Santa Eugenia de Ribeira, Spanien) (ombud: advokaten J. Navas Marqués)*Svarande:* Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- förklara att kommissionen åsidosatt artikel 118 i förordning 1224/2009 om efterlevnad av den gemensamma fiskeripolitiken genom underlåtenhet, genom att inte på lämpligt sätt ha kontrollerat och övervakat att Konungariket Spanien tillämpade detta regelverk korrekt, till men för sökanden,
- förklara att detta åsidosättande från kommissionens sida har åsamkat sökanden en skada i form av utebliven vinst från fiske av makrill och kummel under åren 2006–2010,
- förplikta kommissionen att betala ett belopp på 9 881 434,61 euro till sökanden som ersättning för skada jämte lagstadgade räntor, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en enda grund.

Sökanden klandrar kommissionens rättsstridiga agerande, särskilt vad gäller underlåtenheten att övervaka och kontrollera Konungariket Spaniens faktiska tillämpning av den gemensamma fiskeripolitiken, konkret rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken (EGT L 261, 1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 4, volym 5, s. 118) och rådets förordning nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs (EUT L 343, 2009, s. 1). Sökanden hänvisar i detta avseende särskilt till "frånvaron av kontroller av motorstyrkan hos de trålfartyg som fiskar i de kantabriska och nordvästliga vattnen".

Till följd av denna underlåtenhet har sökanden lidit en skada mellan år 2006 och år 2020 på grund av att denne inte kunna använda sitt fartyg Vianto Tercero, som med anledning av en inkorrekt tillämpning av den gemensamma fiskeripolitiken måste monteras isär och därmed blev fullständigt obrukbar. Allt detta har åsamkat sökanden ekonomisk skada.

Talan väckt den 14 maj 2021 – Basaglia mot kommissionen

(Mål T-257/21)

(2021/C 252/43)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Giorgio Basaglia (Milano, Italien) (ombud: advokaterna G. Balossi, F. Fimmanò och G. Borriello)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska förplikta Europeiska kommissionen att inom ramen för dess utomobligatoriska skadeståndsansvar ersätta den skada som Giorgio Basaglia har lidit av de skäl som anges i ansökan med ett sammanlagt belopp på minst 5 013 328,64 euro.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund och han redogör för omfattningen av den uppkomna skadan.

Med avseende på Europeiska kommissionens utomobligatoriska skadeståndsansvar anför sökanden följande:

- I dom av den 23 september 2020 (T-727/19, Basaglia/kommissionen) ogiltigförklarade tribunalen Europeiska kommissionens beslut att inte bifalla sökandens ansökan om tillgång till vissa handlingar.
- Genom denna dom fastställs i synnerhet att kommissionens agerande var rättsstridigt i det att den ensidigt begränsade sökandens rätt att få tillgång till de efterfrågade handlingarna.
- Detta rättsstridiga agerande har gett upphov till skada, både med avseende på de straffrättsliga förfaranden som sökanden är föremål för och med avseende på förfarandet vid Revisionsdomstolen, eftersom sökanden inte något av dessa tre förfaranden har kunnat försvara sig fullt ut.
- Det finns ett klart samband mellan det rättsstridiga agerandet och den uppkomna skadan.

Överklagande ingett den 17 maj 2021 – Neolith Distribution mot EUIPO (Återgivning av ett dekorativt motiv)

(Mål T-259/21)

(2021/C 252/44)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Neolith Distribution, SL (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten N. Fernández Fernández-Pacheco)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke (återgivning av ett dekorativt motiv) – Registreringsansökan nr 18 162 188

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 12 mars 2021 i ärende R 2155/2020-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- förplikta EUIPO att bevilja registrering – då den är rättsenlig – av EU-figurmärket nr 18 162 188 för samtliga varor i klass 19 som avses i registreringsansökan, och
- förplikta EUIPO att ersätta kostnaderna för förfarandena vid EUIPO och tribunalen.

Grunder

Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 18 maj 2021 – Ryanair mot kommissionen**(Mål T-268/21)**

(2021/C 252/45)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair DAC (Swords, Irland) (ombud: advokaterna E. Vahida, F.-C. Laprévote, V. Blanc, S. Rating och I.-G. Metaxas-Maranghidis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara svarandens beslut av den 22 december 2020 om statligt stöd SA.59029 – Italien – COVID-19 – Stödordning för flygbolag med italienskt trafiktillstånd⁽¹⁾, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Svaranden har åsidosatt vissa bestämmelser i EUF-fördraget och de allmänna principer i unionsrätten som har legat till grund för liberaliseringen av luftfarten inom unionen sedan slutet av 1980-talet (det vill säga icke-diskriminering, frihet att tillhandahålla tjänster – som tillämpas på luftfarten genom förordning nr 1008/2008⁽²⁾ – och etableringsfriheten).
2. Andra grunden: Svaranden har tillämpat artikel 107.2 b FEUF på ett felaktigt sätt och gjort uppenbart oriktiga bedömningar vid sin prövning av stödets proportionalitet i förhållande till den skada som orsakats av COVID-19-krisen.
3. Tredje grunden: Svaranden har underlåtit att inleda ett formellt granskningsförfarande trots allvarliga svårigheter och har åsidosatt sökandens processuella rättigheter.
4. Fjärde grunden: Svaranden har åsidosatt sin motiveringsskyldighet.

⁽¹⁾ EUT C 77, 2021, s. 6–7.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen (omarbetning)(Text av betydelse för EES). (EUT L 293, 2008, s. 3–20).

Tribunalens beslut av den 5 maj 2021 – Anastasiou mot kommissionen och Europeiska centralbanken**(Mål T-149/14)⁽¹⁾**

(2021/C 252/46)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 159, 26.05.2014.)

Tribunalens beslut av den 5 maj 2021 – Pavlides mot kommissionen och Europeiska centralbanken**(Mål T-150/14) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/47)

Rättegångsspråk: *engelska*

Ordföranden på första avdelningen i utökad sammansättning har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 159, 26.05.2014.)

Tribunalens beslut av den 5 maj 2021 – Vassiliou mot kommissionen och Europeiska centralbanken**(Mål T-151/14) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/48)

Rättegångsspråk: *engelska*

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 159, 26.05.2014.)

Tribunalens beslut av den 5 maj 2021 – Medilab mot kommissionen och Europeiska centralbanken**(Mål T-152/14) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/49)

Rättegångsspråk: *engelska*

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 159, 26.05.2014.)

Tribunalens beslut av den 28 april 2021 – Tsilikas mot kommissionen**(Mål T-514/16) ⁽¹⁾**

(2021/C 252/50)

Rättegångsspråk: *franska*

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 388 3.11.2014 (målet registrerades inledningsvis vid Europeiska unionens personaldomstol under målnummer F-74/14 och överfördes till Europeiska unionens tribunal den 1.9.2016).

Tribunalens beslut av den 6 maj 2021 – Tsilikas mot kommissionen**(Mål T-534/16)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/51)

Rättegångsspråk: *franska*

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 89, 16.03.2015. (Målet registrerades ursprungligen vid Europeiska unionens personaldomstol under nummer F-11/15 och överfördes sedan till Europeiska unionens tribunal den 1 september 2016).

Tribunalens beslut av den 30 april 2021 – Aycinena m.fl. mot kommissionen**(Mål T-537/16)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/52)

Rättegångsspråk: *franska*

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 388 du 16.3.2015 (målet registrerades ursprungligen vid personaldomstolen under målnummer F-14/15 och överfördes till tribunalen den 1.9.2016).

Tribunalens beslut av den 27 april 2021 – Guillen Lazo mot parlamentet**(Mål T-541/16)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/53)

Rättegångsspråk: *franska*

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 388 du 3.11.2014 (målet registrerades inledningsvis vid Europeiska unionens personaldomstol med målnummer F-74/14 och överfördes till Europeiska unionens tribunal den 1.9.2016).

Tribunalens beslut av den 6 maj 2021 – Miranda Garcia mot Europeiska Unionens domstol**(Mål T-547/16)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/54)

Rättegångsspråk: *franska*

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 190, 8.6.2015 (målet registrerades inledningsvis vid Europeiska unionens personaldomstol med målnummer F-53/15 och överfördes till Europeiska unionens tribunal den 1.9.2016).

Tribunalens beslut av den 5 maj 2021 – APG Intercon m.fl. mot rådet m.fl.**(Mål T-147/18)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/55)

Rättegångsspråk: *engelska*

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 166, 14.05.2018.

Tribunalens beslut av den 5 maj 2021 – Scordis, Papapetrou & Co m.fl. mot rådet m.fl.**(Mål T-179/18)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/56)

Rättegångsspråk: *engelska*

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 166, 14.05.2018.

Tribunalens beslut av den 5 maj 2021 – Papaconstantinou m.fl. mot rådet m.fl.**(Mål T-188/18)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/57)

Rättegångsspråk: *engelska*

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 166, 14.05.2018.

Tribunalens beslut av den 5 maj 2021 – Vital Capital Investments m.fl. mot rådet m.fl.**(Mål T-196/18)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/58)

Rättegångsspråk: *engelska*

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 166, 14.05.2018.

Tribunalens beslut av den 12 maj 2021 – JV Voscf m.fl. mot rådet m.fl.**(Mål T-197/18)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/59)

Rättegångsspråk: *engelska*

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 190, 4.06.2018.

Tribunalens beslut av den 5 maj 2021 – Nessim Daoud m.fl. mot rådet m.fl.**(Mål T-208/18)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/60)

Rättegångsspråk: *engelska*

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 211, 18.06.2018.

Tribunalens beslut av den 20 april 2021 – Compass Overseas Holdings e.a. mot kommissionen**(Mål T-702/19)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/61)

Rättegångsspråk: *engelska*

Ordföranden på andra avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 10, 13.01.2020.

Tribunalens beslut av den 29 april 2021 – Applia mot kommissionen**(Mål T-139/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/62)

Rättegångsspråk: *engelska*

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 161, 11.5.2020.

Tribunalens beslut av den 29 april 2021 – Applia mot kommissionen**(Mål T-140/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/63)

Rättegångsspråk: *engelska*

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 161, 11.5.2020**Tribunalens beslut av den 29 april 2021 – Applia mot kommissionen****(Mål T-141/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/64)

Rättegångsspråk: *engelska*

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 161, 11.05.2020.**Tribunalens beslut av den 29 april 2021 – Applia mot kommissionen****(Mål T-142/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/65)

Rättegångsspråk: *engelska*

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 161, 11.05.2020.**Tribunalens beslut av den 11 maj 2021 – Da Silva Carreira mot kommissionen****(Mål T-260/20)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/66)

Rättegångsspråk: *franska*

Ordföranden på första avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 215, 29.6.2020.**Tribunalens beslut av den 6 maj 2021 – Precisis mot EUIPO – Easee (EASEE)****(Mål T-66/21)** ⁽¹⁾

(2021/C 252/67)

Rättegångsspråk: *engelska*

Ordföranden på tionde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 88, 15.3.2021.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV